[1]खिन्दानः,[A] खेत्स्यमानः, खेदः[B];

इति रूपाणीति विशेषः। अन्यानि सर्वाणि रूपाणि दैन्यार्थकदैवादिक-खिद्यतिवत् (349) ज्ञेयानि।

(352) "खुङ् शब्दे" (I-भ्वादिः-954. अक. अनि. आत्म.)

खावकः-विका,	खावकः-विका,	[2]चुखूषकः-षिका,	[3]चोखूयकः-यिका;
खोता-त्री,	खावयिता-त्री,	चुखूषिता-त्री,	चोखूयिता-त्री;
—	खावयन्-न्ती,	खावयिष्यन्-न्ती-ती;	—
खवमानः,	खावयमानः,	चुखूषमाणः,	चोखूयमानः;
खोष्यमाणः,	खावयिष्यमाणः,	चुखूषिष्यमाणः,	चोखूयिष्यमाणः;
[4]सङ्खुत्-सङ्खुतौ-सङ्खुतः;		—	—
खुतम्-तः,	खावितः,	चुखूषितः,	चोखूयितः-तवान्;
खवः, [5]खवनः,	खावः,	चुखूषुः,	[6]चोखुवः;
खोतव्यम्,	खावयितव्यम्,	चुखूषितव्यम्,	चोखूयितव्यम्;
खवनीयम्,	खावनीयम्,	चुखूषणीयम्,	चोखूयनीयम्;
[7]खव्यम्,	[8]अवश्यखाव्यम्,	खाव्यम्,	चुखूष्यम्, चोखूय्यम्;

1. शानचि, 'रुधादिभ्यः श्नम्' (3-1-78) इति श्नम्। 'श्नसोरल्लोपः' (6-4-111) इति लोपः।
2. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वान्न गुणः। 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः।
3. 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः। 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इति अभ्यासस्य गुणः।
4. क्विपि 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्' (6-1-71) इति तुक्।
5. 'चलनशब्दार्थादकर्मकात्—' (3-2-148) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्।
6. 'यञोऽचि च' (2-4-74) इति पचाद्यचि लुक्। 'अचि श्नुधातु—' (6-4-77) इत्युवङ्।
7. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्।
8. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यत्।

A. 'यमं युनज्मि कालेन समिन्धानोऽस्त्रकौशलम्।
शुष्कपेषं पिनष्म्युर्वीम् **अखिन्दानः** स्वतेजसा॥' भ. का. 6.37.

B. 'सञ्छृण्णगात्रमथ शात्रवतर्दिनस्ते चाणूरमुष्टिकमुखा वसनान्यकृन्तन्।
इन्धानखेदमुदविन्त विशिष्टलोकः पेक्ष्यत्सु माधवमभङ्गभुजेषु तेषु॥' धा. का. 3.2.